

JUN'UN SONBAHAR DÜŞÜ

Sonbahar gelmişti. Ağaçların yaprakları sararıp yere düşüyordu. Gökyüzünde uzun kanatlarıyla süzülen kuş sürüleri vardı. Hepsi güneye doğru göç ediyordu. Muğla'da yaşayan küçük serçe Jun, her yıl bu manzarayı hayranlıkla izlerdi.

Jun'un arkadaşları, "Hadi Jun, sen de bizimle göç et!" diye cıvıladı. Jun'un içi kıpır kıpır oldu. Onlarla uçmayı, yeni yerler görmeyi çok istedi. Ama sonra düşündü: "Benim kanatlarım küçük, yol çok uzun... Bu yolculuk bana uygun olmayabilir." Yine de Jun'un hayalleri vardı. Her gün, göç eden kuşların peşinden kısa uçuşlar yapıyordu. Onların sıralarını, düzenli kanat çırpışlarını izliyor, "Keşke ben de aralarına katılsam," diyordu.

Bir gün yaşlı bir baykuş Jun'a şöyle dedi: "Her kuşun yolu farklıdır küçük dostum. Senin yolun Muğla'da kalmak. Göç etmek büyük bir sorumluluk ister. Sen burada doğayı koruyacak, baharı karşılayacak,

yazı şenlendireceksin." Jun o an anladı. Onun da önemli bir görevi vardı. Göç etmese de kendi yuvasında yaşam devam edecekti. Jun, göç eden arkadaşlarını alkışlar gibi kanat çırttı. İçinden, "Hepiniz sağ salim dönün!" diye mırıldandı.

Etkinlik Metinle ilgili soruları cevaplandıralım.

- ✎ Sonbaharın gelişini hangi doğa olaylarıyla anlatılmıştır?

- ✎ Jun neden arkadaşlarıyla birlikte göç etmeyi düşündü?

- ✎ Jun'un göç etmemesinin sebebi nedir?

- ✎ Yaşlı baykuş Jun'a hangi öğüdü vermişti?

- ✎ Jun, göç eden kuşları izlerken nasıl duygular yaşamıştır?

- ✎ Jun'un arkadaşlarına söylediği dilek nedir?

